**Rok XXVI.** **Nr. 13.**

# DZIENNIK URZĘDOWY

## DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L WE LWOWIE.

Lwów, dnia 15 listopada 1922.

## TREŚĆ

L. 2299|pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich władz szkolnyoh w sprawie prolongaty legitymacyj kolejowych.**

Z końcem roku bieżącego upływa ważność dotychczasowych legitymacyj służbowych (kolejowych). Zechcą przeto wszyscy interesowani celem przedłużenia ich ważności na rok 1923 złożyć na ręce swych władz przełożonych (dyrektorów, Rad szkolnych powiatowych) posiadane obecnie legitymacje, tudzież na pokrycie kosztów administracyjnych i pocztowych po 100 Mk

Zebrane legitymacje, ułożone w porządku chronologicznym według numerów i ujęte w wykazy wraz z kwotą prześlą Dyrekcje, względnie Rady szkolne powiatowe, Kancelarji Głównej Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Osoby które w wyjątkowych wypadkach zgłoszą się osobiście o przedłużenie ważności legitymacyj kolejowych winny wykazać się poświadczeniem iż są nadal w czynnej służbie, w przeciwnym razie prośby ich nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 9 listopada 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

---

L. 2200/pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych, Rady szkolnej miejskiej we Lwowie, oraz do Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów męskich i żeńskich w sprawie uposażenia nauczycieli (lek) szkół powszechnych, przydzielonych czasowo do szkół średnich ogólno-kształcących lub seminarjów nauczycielskich.**

Kuratorjum O S. L. poleca Radom szkolnym powiatowym, aby nauczycielom szkół powszechnych, przydzielonym czasowo do służby w państwowych gimnazjach lub seminarjach nauczycielskich a pobierającym dotychczas uposażenie z etatu szkolnictwa powszechnego wedle norm przepisanych dla nauczycieli szkół powszechnych, wstrzymały z dniem ostatniego pobrania wypłatę uposażenia z etatu szkolnictwa powszechnego i bezzwłocznie przesłały wypisy ich należytości i zwrotów Dyrekcjom odnośnych gimnazjów względnie seminarjów nauczycielskich.

Na podstawie tych wypisów Dyrekcje gimnazjów względnie seminarjów nauczycielskich będą asygnowały im uposażenie z etatu szkół średnich ogólno-kształcących względnie seminarjów. Powyższy sposób postępowania należy w przyszłości stosować zawsze w wypadkach czasowego przydzielenia nauczycieli szkół powszechnych do służby w gimnazjach lub seminarjach nauczycielskich.

Zaznacza się przytem, że stosunek służbowy tych nauczycieli na czas przydzielenia doznaje o tyle tylko zmiany, że ich obowiązkowy wymiar zatrudnienia określa się wedle norm przepisanych dla nauczycieli szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich (art. 8 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433)

We Lwowie, dnia 21 października 1922.

Kurator:
*Sobiński.*

---

L. 34233/I.

## Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie ogrodów szkolnych.**

W. związku z okólnikiem tutejszym z dnia 2 czerwca 1922 L. 16868/I zawiadamia się Rady szkolne powiatowe, że Kuratorjum nie ma drzewek do bezpłatnego rozdziału dla szkół celem założenia sadów szkolnych.

Poleca się przeto Radzie szkolnej powiatowej, aby z uwagi na późną już porę odwrotnie doniosła tu, jaką kwotę z grzywien szkolnych zarezerwowała na kupno drzewek owocowych, poczem otrzyma wskazówki dokąd pieniądze te wysłać należy.

Równocześnie zawiadamia się, że Kuratorjum nadesłane tu sprawozdania w sprawie zagospodarowania ogrodów szkolnych zwróci Radom szkolnym powiatowym celem oddania ich powołanej przez Radę szkolną powiatową Komisji, która przedłożone plany przez Zarządy szkół rozpatrzy i ewentualnie zmieni lub zatwierdzi.

Zatwierdzone plany przeszlą Rady szkolne powiatowe odnośnym Zarządom szkół najdalej do końca marca 1923 r. z poleceniem, by przy zakładaniu ogrodu szkolnego ściśle do nich stosowały się.

We Lwowie, dnia 5 października 1922.

Za Kuratora
*Tynelski* w. r.

---

L. 14673/I.

# Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych oraz Rad szkolnych powiatowych w sprawie nowej pisowni ruskiej.**

Celem usunięcia rozbieżności i wątpliwości ortograficznych, tak bardzo szkodliwych w nauczaniu szkolnem — Kuratorjum O. S. L. dopuszcza prowizorycznie aż do zasadniczego rozstrzygnięcia sprawy przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — do szkół wszelkich kategoryj, podległych kompetencji Kuratorjum, nową pisownię ruską według zasad wyłożonych i objaśnionych w publikacji p. t. „Правописні правила приняті Науковим Товариством імени Шевченка у Львові, Львів 1922“ z wyjątkiem ustępu 40 rzeczonej broszury, dotyczącego transkrypcji ruskich wyrazów i imion własnych literami łacińskiemi, co do której należy w szkole nadal utrzymać w mocy sposób dotychczasowy.

We Lwowie dnia 22 października 1922.

Kurator:
*Sobiński.*

---

L. 2102/pr.

# Okólnik

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie zapomóg na wpisy szkolne za dzieci funkcjonarjuszów państwowych, uczęszczające do szkół prywatnych średnich ogólnokształcących i zawodowych.**

Rada Ministrów uchwaliła na posiedzeniu w dniu 4 września 1922 pokryć przez Skarb Państwa w całości opłatę wpisowego w I-szem półroczu roku szkolnego 1922/1923 za dzieci niezamożnych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych oficerów (równorzędnych), uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

W wykonaniu powyższej uchwały Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 23 września 1922 r. L. 2388/D. P. Wydz. Adm. poleciło przy udzielaniu interesowanym osobom dotyczących zapomóg przestrzegać następujących zasad:

1. Funkcjonarjusze państwowi (zawodowi wojskowi), którym wedle obowiązujących przepisów o uposażeniu przysługuje prawo do dodatku rodzinnego za dzieci, pragnący korzystać z wymienionej wyżej uchwały Rady Ministrów, winni składać w drodze służbowej do swych przełożonych władz asygnujących odpowiednie podania z załączeniem za-

świadczenia Dyrekcji prywatnej szkoły ogólnokształcącej, względnie zawodowej, do której ich dzieci uczęszczają, oraz oświadczenia, że nie są w możności pokryć z własnych dochodów wpisowego (czesnego) za dzieci.

2. W podaniu winien petent stwierdzić, czy uzyskał zwolnienie dziecka od opłaty wpisowego (czesnego) w pierwszem półroczu roku szkolnego 1922/1923, jak również czy dziecko petenta korzysta z przeznaczonego na opłatę wpisową (czesne) stypendjum, a jeśli tak, to kto i w jakiej wysokości stypendjum tego udzielił; wreszcie petent powinien zaznaczyć, czy opłata wpisowa (czesne) w całości lub w części została za dziecko jego wniesiona przez instytucje prywatne (np. t. zw. Koło wpisów szkolnych, Koło przyjaciół młodzieży, Koło b wychowawców szkoły i t. p.).

3 W zaświadczeniu winna podać Dyrekcja szkoły ogólnokształcącej względnie zawodowej:

a) klasę, do której dziecko funkcjonarjusza państwowego uczęszcza,

b) wysokość obowiązującej w I-szem półroczu roku szkolnego 1922/1923 opłaty wpisowej (czesnego) w tej klasie,

c) czy dziecko funkcjonarjusza w tem półroczu zostało zwolnione od opłaty wpisowej (czesnego) i w jakiej wysokości,

d) czy opłata wpisowa za dziecko funkcjonarjusza całkowicie lub częściowo została w danem półroczu pokryta z funduszów stypendjalnych lub przez inne instytucje prywatne,

e) czy szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych,

4. Na podstawie złożonego podania rozstrzyga odnośna władza asygnująca, czy petentowi ze względu na jego niezamożność należy przyznać zapomogę ze Skarbu Państwa Przyznaną zapomogę winna władza asygnująca bezzwłocznie wypłacić funkcjonarjuszowi na pokrycie opłaty wpisowego i to bez potrzeby uprzedniego wykazania ze strony funkcjonarjusza, czy i w jakiej wysokości wpisowe z własnych funduszów faktycznie już uiścił;

a) za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty wpisowej (czesnego), względnie za które opłata wpisowa (czesne) została w całości pokryta ze stypendjów czy to państwowych czy prywatnych, ewentualnie uiszczona przez instytucje prywatne, nie otrzymuje funkcjonarjusz żadnej zapomogi,

b) za dzieci, za które opłata wpisowa (czesne) została w części pokryta jednym ze sposobów jak pod a) otrzymuje funkcjonarjusz

zapomogę w wysokości różnicy między całem wpisowem (czesnem) a częścią już pokrytą,

c) za dzieci, które nie korzystają z żadnych ulg wpisowych jak pod a) otrzymuje funkcjonarjusz zapomogę w wysokości całej opłaty wpisowej (czesnego).

5. W razie wątpliwości, czy dana szkoła należy do typu szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych, oraz czy w danem mieście istotnie brak wolnych miejsc w szkołach państwowych, władza powołana do rozstrzygania podania może się zwrócić do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, względnie do Kuratorjum odpowiedniego okręgu szkolnego o wyjaśnienie.

Opinja w tej drodze uzyskana jest miarodajną.

6. Każde Ministerstwo (władza centralna) przesyła bezpośrednio do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wykaz udzielonych zapomóg z wymienieniem: a) nazwiska i imienia funkcjonarjusza, b) nazwiska i imienia ucznia (nicy), c) szkoły i klasy, do której uczęszcza dziecko, d) wysokości obowiązującej w danem półroczu opłaty wpisowej, e) wysokości ulgi wpisowej (zwolnienia), f) wysokości stypendjum, względnie kwoty, którą wniosły instytucje prywatne za dziecko funkcjonarjusza na rachunek wpisu, g) wysokości udzielonej zapomogi, h) uwag władzy centralnej.

Wykazy te przesyłać należy po ukończeniu 1-szego półrocza roku szkolnego 1922/23 przed 1 marca 1923 r.

7. Wydatek z tytułu przyznanej zapomogi asygnować należy z zarachowaniem na § 2, poz. 2 b odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetu. Równocześnie otrzymują Kasy skarbowe polecenie, by honorowały asygnacje na wypłatę zapomóg na wpisy szkolne bez względu na stan kredytów w § 2 poz. 2 b odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetu, najwyżej jednak do wysokości 100% otwartego na ten cel kredytu w budżecie na rok 1922.

O ileby kredyt w ten sposób otwarty okazał się niewystarczający, należy wystąpić bezzwłocznie z cyfrowym wnioskiem o kredyt dodatkowy.

Z Kuratorjum O. S L.

We Lwowie, dnia 25 października 1922.

Za Kuratora:
*Dr. Janelli.*

# Rozporządzenie

**Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. L. 2577 w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.**

Na zasadzie art. 18 dekretu o organizacji Władz Naczelnych (Dz. Pr R. P. Nr. 1 z 1918 r.) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do czasu ustawowego uregulowania sprawy pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy państwowych, korzystają oni z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa.

§ 2.

Pomoc lekarska przysługuje:

a) wszystkim czynnym funkcjonarjuszom państwowym, powołanym do służby przez nominację;

b) członkom ich rodzin, wyszczególnionym w art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 429).

Członkowie rodzin mogą korzystać z pomocy lekarskiej jedynie w wypadkach chorób, trwających niedłużej jak 3 miesiące, o ile pozostają na utrzymaniu funkcjonarjusza i nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby (Ustawa o kasach chorych z 19 maja 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272), ani też nie mają skądinąd zapewnionej pomocy lekarskiej.

§. 3.

Pomoc lekarska obejmuje:

1) Poradę lekarską, wliczając w to najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób oka, gardła, nosa, ucha i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, dentystyczne (leczenie próchnienia, zapalenia okostnej, przetok i plombowanie najtańszym materjałem, usuwanie zębów) oraz pomoc położna;

2) dostarczanie niezbędnych lekarstw oraz środków opatrunkowych;

3) bezpłatne leczenie w szpitalach według najniższej taryfy w razie przymusowego umieszczenia.

§ 4.

Pomocy lekarskiej udzielają lekarze bądź urzędowi, bądź też umówieni w tym celu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek Urzędów zdrowia.

§ 5.

Funkcjonarjusze państwowi oraz członkowie ich rodzin winni celem otrzymania pomocy lekarskiej zwracać się do lekarzy wymienionych w § 4.

Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie »karty porady«, wydawanej przez bezpośrednio przełożoną Władzę służbową funkcjonarjusza. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielana bez przedstawiania karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego. Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą, względnie dowód osobisty.

Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonem przez lekarza w pewnych z góry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach ciężkich bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym wypadku ponosi Skarb Państwa według miejscowej taryfy lekarskiej po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby lekarze umówieni mogą kierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

§ 6.

Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się farmekopeą ekonomiczną. Zapisywanie lekarstw kosztownych dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych o ile chodzi o ratowanie zagrożonego życia. Otrzymywanie lekarstw i środków opatrunkowych następuje w aptekach umówionych tylko na podstawie recepty, za każdym razem oddzielnie wydanej.

Wykonanie badań i analiz uskuteczniane będzie na podstawie »karty zapotrzebowania«.

§ 7.

Pomoc akuszeryjna udzielana bywa w państwowych i miejskich szpitalach lub zakładach położniczych, a tylko w razie braku tamże miejsca albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia — w mieszkaniu położnicy.

§ 8.

Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej,

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszta, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu,

3) w okresie porodu.

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszta leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych, w wypadkach porodu — za przeciąg 10 dni.

§ 9.

Urzędy zdrowia winny komunikować władzom i instytucjom państwowym, których funkcjonarjusze korzystają z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, spisy lekarzy, akuszerek, aptek, zakładów badań, szpitali i t. p.

§ 10.

Wydatki połączone z wykonaniem powyższego rozporządzenia, a nadto koszta przejazdu lekarza do obłożnie chorego lub przewiezienie chorego do lekarza, względnie do szpitala, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 11.

Jeżeli zostanie ustalone, iż wezwanie do chorego nie było uzasadnione, dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych jako też i inne koszta, z wizytą lekarza połączone.

§ 12.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Skarbu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, z wyjątkiem przepisów dla pracowników kolei żelaznych.

---

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1922.

Nr. H 13852/22 2191

# Przepisy wykonawcze

**do Tymczasowego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 w przedmiocie pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych.**

Do § 2 a. Z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa korzystają wszyscy pracownicy państwowi, powołani na służbę drogą jednostronnego rządowego aktu nominacyjnego publiczno-prawnego, a nie na podstawie kontraktu, podpisanego przez obie umawiające się strony.

Do § 2 b. Oprócz pracownika samego korzystają z bezpłatnej pomocy lekarskiej członkowie rodziny wymienieni w ustawie z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych, mianowicie: żona, względnie mąż, ślubne i uprawnione dzieci oraz pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych, do ukończonych lat 24. Gdy studja przewlokły się ponad wiek 24 lat z powodu służby wojskowej, okres ten, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 28, poz. 227) może być przedłużony na dalsze najwyżej 4 lata.

Do § 3 ust. 1. O ile urzędnik pragnie, ażeby mu zaplombowano ząb srebrem, złotem lub wogóle kosztowniejszym materjałem, aniżeli mu przysługuje, dopłaca on z własnych funduszów różnicę kosztów między ceną plomby przepisanej a ceną plomby z kosztowniejszego materjału.

Do § 3 ust. 2. Z leczenia szpitalnego na koszt Skarbu Państwa korzystają zarówno sami pracownicy, jak i członkowie ich rodzin w wypadkach i na warunkach, określonych w § 8 Tymczasowego Roz-

porządzenia Rady Ministrów, z dnia 30 stycznia r. b. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych.

O ile urzędnik państwowy, lub członek jego rodziny, potrzebujący leczenia szpitalnego, zechce korzystać z wyższej klasy aniżeli mu przysługuje, winien złożyć w szpitalu kwotę, odpowiadającą różnicy między opłatą przewidzianą dla sali ogólnej (III kl.) a dla danej wyższej klasy.

Do § 5. Karta porady, na mocy której urzędnik lub członek jego rodziny otrzymuje świadczenia pomocy lekarskiej w chorobach długo trwających, winna być prolongowana co miesiąc. Po ukończeniu leczenia kartę porady urzędnik zostawia u lekarza. W miastach większych podzielonych na rejony, chory zasadniczo kierowany jest do lekarza ustanowionego dla jego rejonu. O ile jednak urzędnik, podając powody godne uwzględnienia, poprosi o skierowanie go do lekarza innego rejonu, należy takiemu życzeniu czynić zadość.

Wezwania do obłożnie chorych składane są u lekarza, względnie w ambulatorjum, w wyznaczonych do tego godzinach, z nadmienieniem, czy wymaganą jest spieszna pomoc.

Pomoc udzielana będzie w przypadkach ciężkich bezzwłocznie, w innych zaś zasłabnięciach w dniu wezwania, o ile ono zgłoszone zostało do godz. 15, w razie przeciwnym dopuszczalne jest udzielanie pomocy choremu dnia następnego.

Lekarze umówieni do udzielania pomocy lekarskiej, w przypadkach kiedy zajdzie konieczna potrzeba porady specjalisty, odsyłają chorych do specjalistów umówionych za odrębną kartą.

O ile w danym powiecie niema specjalisty, może chory być skierowany do innego miasta danego Województwa, za uprzednią zgodą lekarza powiatowego.

W razie zaś potrzeby skierowania chorego do innego Województwa, mianowicie do miast uniwersyteckich, należy uzyskać pozwolenie właściwego Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia na wniosek lekarza powiatowego.

Do § 6. Przy zapisywaniu lekarstw lekarz umówiony winien ściśle przestrzegać zasad oszczędności, wszelako bez ujmy dla celu terapeutycznego. Próżne flaszki i słoiki należy zwracać danemu urzędowi zdrowia, względnie ambulatorjum w stanie czystym.

Do § 7. W razie potrzeby pomocy położnej, należy zwracać się do akuszerki umówionej.

Wezwanie lekarza do porodu przysługuje tylko akuszerce, a usprawiedliwione jest w przypadkach porodów nieprawidłowych.

Położna opłacana ryczałtowo winna odwiedzać położnicę codziennie i opiekować się nią oraz noworodkiem w ciągu 10 dni.

Do § 8. Lekarz specjalista w razie konieczności umieszczenia chorego w szpitalu, czyni odpowiednią propozycję lekarzowi umówionemu. Zgłoszenie do szpitala wystawia lekarz umówiony.

Lekarz powiatowy może umieszczanie chorych w szpitalach uczynić zależnem od każdorazowej swojej zgody.

Przymusowe umieszczenie rodzącej lub chorego w zakładzie leczniczym (par. 7 i 8) należy rozumieć nie jako zarządzenie służbowe, lecz jako warunek, uzasadniający zwrot kosztów leczenia z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 8 poz. 1 (choroba zakaźna) przez wzgląd na postanowienia art. 11 poz. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1919 (Dz. U. Rz. P. Nr. 67 poz. 402), w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych chorób występujących nagminnie.

Do § 9. W razie korzystania z pomocy specjalisty nieumówionego, położnej lub apteki i t. d. nieumówionej, będą urzędnikowi zwrócone koszta tylko w wysokości ustalonej ze specjalistą umówionym, akuszerką, apteką i t. d. umówioną.

Do § 10. Za przewiezienie chorego pozamiejscowego do lekarza, koszta podwody będą opłacane względnie zwracane w wysokości ustalonych taks i tylko w przypadkach ciężkich, w których również ewentualny wyjazd lekarza do chorego byłby usprawiedliwiony. O ile podróż uskutecznioną została koleją, będą zwracane koszta podróży chorego, stosownie do przysługującej danemu urzędnikowi klasy na mocy jego karty legitymacyjnej. Koszta podróży lekarza będą zwracane stosownie do umowy.

Wszelkie rachunki z tytułu pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych należy złożyć lekarzowi powiatowemu (w Urzędzie Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę), który zbadawszy i zatwierdziwszy te rachunki, kieruje je do właściwego wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, celem sprawdzenia ostatecznego i uregulowania.

Do § 11. Lekarz umówiony, obejmując leczenie pracownika państwowego, wystawia mu w razie potrzeby tymczasową kartę zwolnienia ze służby z powodu choroby.

Swiadectwa w zasłabnięciach długotrwających lub celem otrzymania dłuższego urlopu dla poratowania zdrowia wydaje lekarz urzędowy.

Od opinji wydanej przez lekarza umówionego co do stanu zdrowia pracownika, służy temu ostatniemu w terminie 8 dni odwołanie się do lekarza powiatowego, względnie Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia (Urzędu Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. stoł. Warszawę).

Przepisy powyższe wstępują w moc z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Śliwiński.*
Minister Skarbu: *Michalski.*
Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko.*

---

L. 2062/pr.

Kuratorjum O. S. L., powołując się na wyżej ogłoszone Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 L. 2577 i Przepisy wkonawcze Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 29 kwietnia 1922 Nr. H 13852/22/2191 oznajmia, że w myśl reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 21 sierpnia b. r. Nr. H. 14508/2370 nauczycielom szkół powszechnych przysługuje również pomoc lekarska po myśli § 2 lit. a b powyższego Rozporządzenia Rady Ministrów.

W myśl § 5 tego Rozporządzenia pomoc lękarska udzielona będzie na podstawie „karty porady" wydawanej przez bezpośrednio przełożoną Władzę służbową funkcjonarjusza.

Rzeczą przeto będzie Dyrekcyj i Inspektorów szkolnych, do których funkcjonarjusze będą zwracać się o „kartę porady", porozumiewać się z właściwem Starostwem względnie Województwem tak w tym względzie, jakoteż we wszelkich przypadkach mających związek z pomocą lekarską, a głównie zapoznać się dokładnie z wszelkiemi rozporządzeniami wydawanemi przez odnośne Województwa. Kuratorjum bowiem w tej sprawie żadnych wyjaśnień udzielać nie może zatem zwracanie się w sprawie pomocy lekarskiej do Kuratorjum byłoby bezcelowe.

Lwów, 25 października 1922.

Za kuratora:
*Dr. Janelli.*

---

# Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Ogłoszone w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 maja 1922 Nr. 38.

## I. Opłaty od podań, wnoszonych do urzędów państwowych.

### Przedmiot.

§ 1.

Podania, wnoszone do urzędów państwowych — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części pierwszej załączonej taryfy.

Załączniki do takich podań podlegają opłacie wymienionej w części drugiej (poz. 9) tejże taryfy.

§ 2.

Przepisy niniejsze, o ile dotyczą podań, stosować należy — o ile nie postanowiono inaczej — również do załączników.

§ 3.

Protokół zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§ 4.

Podanie wniesione przez dwie lub więcej osób — lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób — podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem lub ile jest osób, w których imieniu wniósł podanie zastępca ustawowy lub pełnomocnik. Załączniki do podań, określonych w niniejszym paragrafie, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

§ 5.

Podanie, od którego opłatę uiszczono zwrócone petentowi bez rozpatrzenia, z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego lub z powodu innych braków formalnych, podlega w razie ponownego złożenia w urzędzie właściwym — lub po usunięciu braków formalnych — ponownej opłacie tylko co do arkusza pierwszego, a to z wyjątkiem przypadku, w następnym ustępie przewidzianego — w wysokości 200 Mk. (w poz. 8 taryfy); arkusze następne, jak również następne egzemplarze, odpisy i załączniki nie podlegają ponownej opłacie.

Od podań, określonych w poz. 7 taryfy, należy w przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim zamiast 200 Mk. uiścić 50 Mk.

## Uwolnienia przedmiotowe.

§ 6.

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają podania następujące:

1. zawierające wnioski w sprawach publicznych;

2. zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy;

3. podania o zwrot wydatków, poniesionych celem wykonania czynności zleconej przez władzę państwową lub celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa;

4. podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

5. dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych jak również do komisyj podatkowych;

6. podania w sprawie służby wojskowej;

7. w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dn 25 lipca 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 401, oraz art. 14 ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 32, poz. 264), jak również w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 166).

8. w sprawach, dotyczących orderu „Virtuti Militari“ (art. 15 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 409) jak również w sprawach dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą „Krzyż Walecznych“ (art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 87. poz. 572).

9. podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach dotyczących stosunku służbowego;

10. o posady w urzędach państwowych;

11. wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty, telegrafu, telefonu, Pocztowej Kasy Oszczędności lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością Państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

13. zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

14. zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych,

lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych — w szczególności też deklaracje płatnicze;

15. podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeśli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym, albo w decyzji, wydanej na skutek odwołania się;

16. o ustawowo nakazane uwolnienia, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie danin publicznych;

17. podania w postępowaniu w przedmiocie scalenia gruntów oraz podziału wspólnot gruntowych;

18. w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

19. dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

20. o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych; (podania te podlegają natomiast opłatom osobnym, przewidzianym w art. 7 dekretu z dn. 4 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 137, w art. 12 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 138 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. Nr. 13 poz. 139) — względnie w ustawie z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 89);

21. dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu;

22. dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

23. podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 2 ustawy z dn. 30 maja 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 44, poz. 314, oraz art. 2 ustawy z dn. 17. grudnia 1920 r., Dz. U. R. P. z 1921 r., Nr. 4 poz. 16);

24. wnoszone do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów (art. 9 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 424);

25. dotyczące czynów, zagrożonycch karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych — w szczególności też występków i wykroczeń służbowych (art. 66 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165);

26. podania w sprawach, unormowanych rozporządzeniem z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 57 poz. 358), oraz rozporządzeniem z dn. 11 czerwca 1921 r., w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI. traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z 1921 roku Nr. 59 poz. 275);

27. o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w § 21 przepisów niniejszych pod liczbami 1 oraz 5 do 9;

28. podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich;

29. podania osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

30. podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomienie gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy z dn. 8 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 368);

31. podania składane na mocy ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wywłaszczenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy);

32. podania o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, przewidzianego w ustawie z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 198), art. 9 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 174).

## Uwolnienia osobiste.

### § 7.

Od opłat, unormowanych w dziale przepisów niniejszych są zwolnione:

1. Państwo Polskie oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnemi osobami prawnemi;

2. związki samorządne mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3. kościoły i gminy wyznaniowe przez Państwo Polskie uznane;

4. fundacje, zakłady i zrzeszenia, prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytucyj znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną albo religijną; uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację; każda z tych instytucyj winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdem podaniu (z wyjątkiem podań o legalizację) wymieniać — w miejscu, przeznaczonem do naklejania znaczków stemplowych (§ 10) — datę i liczbę owej decyzji;

5. osoby, które do podania załączyły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd, do którego podanie wpłynęło, uznał złożone świadectwo za dostateczne.

### § 8.

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w § 7., jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste decyzją Ministra Skarbu.

### § 9.

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

## Uiszczenie opłaty.

§ 10.

Na pierwszej stronicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, należy nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W braku znaczków stemplowych można opłatę uiścić przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej za pokwitowaniem, umieszczonem przez kasę na podaniu. Na żądanie petenta należy mu wydać osobny kwit kasowy; w takim razie jednak kasa nie umieści potwierdzenia odbioru na podaniu, a petent obowiązany jest kwit kasowy na podaniu nakleić.

§ 11.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, (obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłaty) będzie wydane przez urzędnika, przyjmującego podanie. Pokwitowanie to podlega osobnej opłacie w kwocie 20 Mk., która winna być uiszczona przez naklejenie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób podany w ustępie pierwszym § 12.

§ 12.

Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych (§ 10, ustęp pierwszy) skasować te znaczki, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem, bądź za pomocą pieczątki (kasownika) w ten sposób, aby końce linji znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego — z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp 1 niniejszego paragrafu).

§ 13.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.

Urząd, przyjmujący telegram, uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . . . Mk.“

Urząd, przyjmujący telegram, kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, a niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono“.

Uwagi, wymienione w ustępach drugim i czwartym niniejszego paragrafu, mają być telegrafowane narówni z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

## Skutki nieuiszczenia opłaty.

§ 14.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty — o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w paragrafie 15.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, to termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty przed upływem czasokresu, wyznaczonego w myśl paragrafu 18.

§ 15.

Jeśli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty za załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, to urząd, do którego podanie wniesiono, może załatwić podanie o tyle, o ile tego wymaga interes publiczny.

## Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

§ 16.

Jeśli podanie, wniesione bez uiszczenia opłaty, nie podlega opłacie (§§ 6 do 8 przepisów niniejszych), to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien na podaniu lub na referacie załatwienia umieścić odpowiednią uwagę i swój podpis.

W razie zastosowania § 15 należy umotywować w tej samej formie, jakie względy publiczne przemawiają za załatwieniem podania.

§ 17.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15), to urząd, do którego takie podanie wpłynęło, wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty. W tym celu urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na podaniu uwagę: „Kancelarja wezwie . . . . . . . . . . . w . . . . . . . do uiszczenia opłaty . . . . . Mk."

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej, ułożonym według załącznika 2 i wysyła je pocztą, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej (art. 6 rozporządzenia z dnia 5 września 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 442) poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę: „Wysłano dnia . . . . . . . .".

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedynczą opłatę pocztową, według taryfy ogólnej. Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako niedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty, kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w § 12 ustępie pierwszym, względnie nakleja kwit kasowy na podaniu. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w § 12 ustępie ostatnim.

§ 18.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny (ustęp drugi § 14), to należy w wezwaniu do uiszczenia opłaty (§ 17) wyznaczyć termin, który ma wynosić najmniej miesiąc, licząc od dnia w którym wezwanie wysłano. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien udzielić kancelarji odpowiedniej wskazówki.

## Środki prawne.

§ 19.

Zwrotu opłaty od podania lub załączników uiszczonej nienależnie — bądź przy wniesieniu podania, bądź przy uiszczeniu dodatkowem (§ 17) — można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia.

Decyzja należy do zakresu działania tej władzy skarbowej pierwszej instancji, powołanej do załatwienia spraw opłat stemplowych wogóle, w której okręgu ma siedzibę urząd, do którego odnośne podanie wpłynęło.

Przeciw wezwaniu, określonemu w § 17, nie służy w razie nieuiszczenia opłaty żaden środek prawny.

## II. Opłaty od świadectw urzędowych.

### Przedmiot.

§ 20.

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części trzeciej załączonej taryfy.

### Uwolnienia od opłaty.

§ 21.

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają świadectwa:

1. których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny, Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 79; tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 listopada 1918 r., „Monitor Polski", Nr. 223 i t. p.).

2. wydane celem załączenia do podań, wymienionych w § 6, z wyjątkiem wymienionych w punktach 11, 12 i 20 § 6.

3. wydane na żądanie urzędu państwowego lub zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządnego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej — jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządnego;

4. szkolne;

5. świadectwa (w szczególności też kopje i wyciągi), wydane na podstawie operatów pomiarowych (katastralnych); (uwolnienie to nie ma jednak wpływu na obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w ustawie austrjackiej z dn. 23 maja 1883 r., austr. Dz. u. p. Nr. 83, względnie w ustawie pruskiej z dn. 8 lutego 1867 r., Zb. ustaw pruskich str. 185);

6. wydawane w postępowaniu, dotyczącym nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 26, § 6. przepisów niniejszych;

7. wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych, oraz członkom rodzin tych osób — w sprawach, dotyczących stosunku służbowego;

8. szczepienia ospy;

9. ubóstwa;

10. wydane osobom, które przedstawiły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd wydający świadectwo, uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny;

11. wydawane przez urzędy państwowe, sprawujące zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12. patenty na wynalazki oraz świadectwa ochronne co do wzorów rysunkowych, modeli i znaków towarowych;

Przewidziane w art. 1, ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478), całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty za zmianę nazwiska (poz. 11 załączonoj taryfy) pozostaje w mocy.

Uwolnienia od opłaty, przewidziane w paragrafie niniejszym pod LL. 2, 3, 6 i 7, nie odnoszą się do duplikatów i odpisów (pozycja 13, 14 i 15 taryfy).

§ 22.

W przypadkach, określonych w punktach 1, 2, 3, 6 i 10 artykułu 21 ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznić na niem powód uwolnienia od opłaty.

§ 23.

Jeśli świadectwo, określone w punkcie 2 § 21 ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, to należy przed tem użyciem uiścić opłatę przewidzianą w taryfie (w sposób, określony w § 26).

## Uiszczenie opłaty. Skutki nieuiszczenia.

§ 24.

Opłatę od świadectw, wymienionych w pozycjach 10 i 11 załączonej taryfy, należy uiścić gotówką w kasie skarbowej; opłatę zaś od świadectw, wymienionych w pozycjach 12 do 17 taryfy, przez dostarczenie urzędowi znaczków stemplowych.

Przed dostarczeniem kwitu z uiszczenia opłaty gotówką, względnie znaczków stemplowych dostatecznej wartości, nie może nastąpić wydanie świadectwa. W razie zastosowania punktu 10 § 21 ma urząd wydający świadectwo zostawić w aktach notatkę, wyjaśniającą, z jakich motywów uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny.

Urząd, wydający świadectwo, ma kwit z uiszczenia opłaty gotówką przechować w swych aktach, a znaczki stemplowe nakleić na świadectwie i skasować.

§ 25.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w przypadkach, określonych w § 23, następuje przez naklejenie znaczków stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 24) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego ono ma być użyte.

## Środki prawne.

§ 26.

Co do zwrotu opłaty, uiszczonej od świadectwa nienależnie, stosuje się odpowiednio § 19.

Przeciw odmowię wydania świadectwa z powodu niezłożenia opłaty nie służy żaden środek prawny.

### Podania, wnoszone do urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez takie urzędy.

§ 27.

Podania, wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

To samo dotyczy świadectw, wydawanych przez takie władze i urzędy.

### Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 28.

Dział II. i III. przepisów niniejszych (§§ 20 do 27) wchodzą w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w miesiąc po ogłoszeniu.

Dział I. (§§ 1 do 19) wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej w miesiąc po ogłoszeniu, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dział I. ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tego działu.

Dział II. będzie stosowany do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w życie tego działu. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, stosują się odnośne postanowienia działu II., jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie tego działu.

Minister Skarbu:
*Michalski.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
*Kamieński.*
Minister Poczt i Telegrafów:
*Stesłowicz.*

**Załączuik** 1 do §§ 1 i 20 Przep. w przedm. opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzęd do poz. 319.

# Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych.

## Część pierwsza: Podania:

| 1.<br>Pozycja | 2.<br>Przedmiot | 3.<br>Wysokość opłaty<br>marek | 4.<br>Uwagi |
|---|---|---|---|
| 1 | Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r., Dz. U R. P. Nr. 31. poz. 178). | 5.000 | 1. **Do pozycji 1 do 8**: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 8 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 Mk. Takiej samej opłacie po 50 Mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym.<br>Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 $cm^2$. Niecały arkusz liczy się za cały.<br>2. **Do pozycji 4**: Przepis, zawarty w pozycji 4 nie zmienia obowiązujących przepisów, myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.<br>3. **Do pozycji 7**: Suma opłat, należących się od określonego pod pozycją 7 podania (od wszystkich arkuszy, wszystkich egzemplarzy i odpisów) wraz z opłatami od załączników do takiego podania (pozycja 9 niniejszej taryfy) nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Ułamek marki zaokrągla się wzwyż do pełnej marki. |
| 2 | Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej. | 3.000 | |
| 3 | Podania:<br>a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego lub<br>b) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie. | 3.000 | |
| 4 | Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu. | 3.000 | |
| 5 | Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p. | 500 | |
| 6 | Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi. | 500 | |
| 7 | Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła). | 50 | |
| 8 | Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 7. | 200 | |

## Część druga: Załączniki do podań.

| 1. Pozycja | 2. Przedmiot | 3. Wysokość opłaty marek | 4. Uwagi |
|---|---|---|---|
| 9 | Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej. | 50 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy | 1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.<br>2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 9. |

## Część trzecia: Świadectwa urzędowe.

| 1. Pozycja | 2. Przedmiot | 3 Wysokość opłaty marek | 4. Uwagi |
|---|---|---|---|
| 10 | Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku Dz. U. R. P. Nr. 7 poz 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dn. 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320). | 5.000 | 1. Do pozycji 12: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 12 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz 175).<br>2. Do pozycji 13 do 15 oraz 17: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nieprzewyższającej po jednej stronie 3500 cm². Niecały arkusz liczy się za cały.<br>Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm². Stronicę, nie w całości zapisaną, liczy się za całą. |
| 11 | Akt zezwolenia na zmianę nazwiska (art 1 ustawy z dn. 24 października 1919 r., Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 i § 8 rozporządzenia z dnia 16 września 1921 r., Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 678). | 3.000 | |
| 12 | Świadectwa:<br>a) stwierdzające uzdolnienie do wykonywania zawodu lub<br>b) zawierające zezwolenia, wymienione w pozycjach 3 lit. a), 5 i 6 niniejszej taryfy, wydane oprócz zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania. | 500 | |
| 13 | Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny). | 100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej | |

| 1. Pozycja | 2. Przedmiot | 3. Wysokość opłaty marek | 4. Uwagi |
|---|---|---|---|
| 14 | Odpis lub wyciąg sporządzony przez urząd — bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie. | 100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej | |
| 15 | Odpis lub wyciąg sporządzony przez stronę. a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem. | 50 od każdej stronicy, całej lub zaczętej. | |
| 16 | Poświadczenie własnoręczności podpisu | 200 co do każdego podpisu. | |
| 17 | Świadectwa niewymienione pod pozycjami 10 do 16. | 200 od arkusza pierwszego i 50 od każdego arkusza następnego | |

**Załącznik** 2 do § 18 przepis. w przedm. opłat stempl. do podań oraz od świadectw urzęd. do poz. 310.

(Strona pierwsza).

.................................... dnia .................................... 19 r.

L. ....................

Przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze zawiadomienie lub powołać się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty .................................................... 19..... w przedmiocie

..........................................................................................

brak opłaty stemplowej w kwocie ........................................ Mk.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki stemplowe wartości powyższej lub zamiast nich kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia kwoty powyższej gotówką. W przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione.

....................................................

Podpis.

(Określenie urzędu i odddziału kancelaryjnego)

....................................................

Strona druga.

P. ....................................................

....................................................

....................................................

ul. ....................................................

poczta ....................................................

Urzędownie.

Opłatę pocztową uiści adresat.

L. 2155/pr.

# O k ó l n i k

**Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do wszystkich Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, akademji handlowej we Lwowie i Krakowie, szkół przemysłowych i zawodowych, do Rady szkolnej miejskiej we Lwowie oraz do wszystkich Rad szkolnych powiatowych w sprawie potrącania państwowego podatku dochodowego.**

Według § 22 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr. 35 poz. 301 należy od uposażeń służbowych, emerytur i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń w pieniądzach lub w naturze, od dnia 1 lipca 1922 począwszy potrącać państwowy podatek dochodowy na zasadach wyłuszczonych w Dziale II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr. 29 poz. 232 i odnośnych postanowieniach powołanego rozporządzenia.

W myśl cytowanej wyżej ustawy i rozporządzenia Ministerstwa Skarbu za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenie w pieniądzach lub w naturze, jakie pracownik otrzymuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub najmu pracy jak np. uposażenia lub wynagrodzenia służbowe, dodatki osobiste i służbowe, remuneracje, czesne, taksy egzaminacyjne i t. d. (nie wyłączając emerytur i zaopatrzeń) bez względu na to, czy odnośne dochody są zapewnione w sumach z góry oznaczonych, czy też są otrzymywane według innych norm. Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, nie czyni żadnej różnicy.

Do podległego podatkowi dochodu w naturze funkcjonarjuszów państw. nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntów w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się względnie ma się potrącać z uposażenia służbowego, oraz wartości mieszkań zajmowanych przez nauczycieli publicznych szkół powszechnych w budynkach gminnych.

Ustalenie wartości świadczeń w naturze, jakie dany funkcjonarjusz otrzymywałby z tytułu swego stosunku służbowego, ustalić należy przez porównanie wartości tych świadczeń w tej samej lub sąsiedniej miejscowości, biorąc za podstawę wartość pieniężną w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Zaznacza się, że uposażenia do 300.000 Mk. rocznie są na rok 1922 wolne od podatku.

Podatek ma być potrącany co miesiąca względnie przy każdoczesnej wypłacie uposażeń, emerytur, wynagrodzeń i t. d. w wysokości unormowanej w art. 27 powołanej ustawy a uwidocznionej w przyległej tabeli, w której podaje się stopę procentową podatku oraz przykłady do obliczania tego podatku.

Poleca się przeto Dyrekcjom i Radom szkolnym, aby **od dnia 1 lipca 1922 począwszy** na podstawie przyległej tabeli (z przykładami) przy

asygnowaniu i wypłacie uposażeń (wynagrodzeń) podwładnym funkcjonarjuszom obliczały i potrącały państw. podatek dochodowy obliczony od całego ich dochodu podlegającego podatkowi i potrącone kwoty zarachowywały sumarycznie deklaracją przychodową na dochód Ministerstwa Skarbu w Dziale VI § 1 poz. 5.

Obliczone jakoteż potrącone kwoty tytułem tego podatku mają być (za każdy miesiąc osobno) uwidocznione w odpowiednich rubrykach księgi płac. W listach płac należy ten podatek umieszczać w sposób już praktykowany dla celów kontrolnych.

Przy najbliższej wypłacie należytości służbowych tamt. funkcjonarjuszom należy przy obliczaniu i potrącaniu państw. podatku dochodowego za czas ubiegły (od 1 lipca 1922) uwzględnić *a*) już potrącony podatek dochodowy na podstawie rozporządzenia b. Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 13 maja 1921 L: 37.658/921 (okólnik tut. do Urzędów-podat. z dnia 27 lipca 1921 L: 575/pr.) od uposażeń miesięcznych (wyłączając wynagrodzenia za godziny nadliczbowe) tych funkcjonarjuszów (nie wyłączając nauczycieli kontraktowych) za styczeń, luty, marzec i ewentualnie kwiecień 1922 oraz *b*) podatek potrącony od wynagrodzeń za godziny nadliczbowe w wysokości 2% danego wynagrodzenia na zasadzie okólnika tut. z dnia 23 lutego 1922 L: 225/pr. tylko za czas od dnia 1. lipca 1922 po dzień ostatniej wypłaty.

Dla kontroli, czy zaległy podatek został w odpowiedniej kwocie potrącony, należy podać w rubryce „Uwaga" wysokość podatku przypadającego na zasadzie niniejszego zarządzenia od 1 lipca 1922 po dzień ostatniej wypłaty oraz wysokość podatku potrąconego w podanych wyżej okresach czasu.

Za prawidłowe uskutecznianie potrąceń podatku dochodowego z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę ponoszą odpowiedzialność majątkową przedewszystkiem ci urzędnicy, do których należy utrzymanie w ewidencji uposażeń i potrąceń oraz sporządzanie list płacy, tudzież naczelnik urzędu asygnujacego, względnie jego zastępca, jako obowiązani do czuwania nad czynnościami danego urzędnika (§ 81 przepisów rach.-kas.).

W tych wypadkach, gdy podatek dochodowy nie został wcale lub częściowo potrącony z uposażeń pracownika, który ze służby ustąpił, podatek wymierzony przez Władze podatkowe I instancji zostanie ściągnięty od osób odpowiedzialnych za prawidłowe dokonywanie potrąceń.

Ustalenie odpowiedzialności odnośnych osób należy do najbliższej Władzy bezpośrednio przełożonej, która w tym względzie wyda odpowiednie zarządzenie o zwrocie.

Decyzja II instancji jest ostateczna.

Należytość podatku nałożona do zwrotu winna być uiszczona do dni 14 licząc od dnia następnego po uprawomocnieniu orzeczenia; w przeciwnym razie należy ją ściągnąć w drodze administracyjnej lub przez potrącenie z poborów.

W wypadkach niemożności wzgl. trudności w terminowem ściągnięciu w drodze administracyjnej od winnych urzędników niepotrąconych kwot podatku dochodowego, poszukiwanie należności Skarbu Państwa nastąpi przez pociągnięcie winnych do odpowiedzialności cywilnej po myśli obowiązujących przepisów.

Kurator
w z. *Gayczak.*

---

# Tabela

## do wymiaru państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

(Wyciąg z ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 Dz. U. Rzp. P. Nr· 29 poz. 232).

| Wysokość dochodu | | | | | | Stopa procentowa podatku |
|---|---|---|---|---|---|---|
| miesięcznie | | | | rocznie | | |
| Mk. | f. | Mk. | f. | Mk. | | |
| ponad | | do | | ponad | do | |
| z art. 27 ustawy. | | | | | | |
| 25.000 | — | 40.000 | — | 300 000 | 480.000 | 0·2% |
| 40.000 | — | 60.000 | — | 480.000 | 720.000 | 0 3% |
| 60 000 | — | 83 333 | 33 | 720.000 | 1,000.000 | 0·4% |
| 83.333 | 33 | 150.000 | — | 1,000.000 | 1,800.000 | 0·6% |
| 150.000 | — | 200.000 | — | 1,800.000 | 2.400 000 | 1% |
| 200.000 | — | 250.000 | — | 2,400.000 | 3,000.000 | 1·7% |
| 250.000 | — | 300.000 | — | 3 000.000 | 3 600.000 | 2·5% |
| 300 000 | — | 333.333 | 33 | 3,600.000 | 4,000.000 | 3 5% |
| z art. 6 ustawy. | | | | | | |
| 333 333 | 33 | 350 000 | — | 4,000.000 | 4,200.000 | 4 3% |
| 350.000 | — | 366 666 | 66 | 4,200.000 | 4,400.000 | 4·6% |
| 366 666 | 66 | 383 333 | 33 | 4,400.000 | 4,600.000 | 4·9% |
| 383.333 | 33 | 400 000 | — | 4,600 000 | 4,800.000 | 5·2% |
| 400.000 | — | 416.666 | 66 | 4.800.000 | 5.000 000 | 5·5% |
| 416.666 | 66 | 433.333 | 33 | 5,000 000 | 5,200.000 | 5·8% |
| 433.333 | 33 | 450.000 | — | 5,200.000 | 5,400.000 | 6 1% |
| 450.000 | — | 466.666 | 66 | 5,400 000 | 5 600.000 | 6·4% |
| 466.666 | 66 | 483 333 | 33 | 5,600 000 | 5,800.000 | 6 7% |
| 483.333 | 33 | 500.000 | — | 5,800.000 | 6 000.000 | 7% |
| 500.000 | — | 516 666 | 66 | 6,000.000 | 6.200.000 | 7·4% |
| 516.666 | 66 | 533.333 | 33 | 6,200.000 | 6,400.000 | 7·7% |
| 533.333 | 33 | 550.000 | — | 6,400.000 | 6,600.000 | 8 1% |
| 550 000 | — | 566.666 | 66 | 6,600 000 | 6,800.000 | 8 4% |
| 566.666 | 66 | 583.333 | 33 | 6.800 000 | 7,000 000 | 8·8% |
| 583.333 | 33 | 600.000 | — | 7,000.000 | 7,200.000 | 9·1% |
| 600.000 | — | 616.666 | 66 | 7.200.000 | 7,400.000 | 9·5% |

(vide przykłady na odwrotnej stronie).

**Przykłady:**

1. Wypłaca się funkcjonarjuszowi miesięczne uposażenie za dany miesiąc w kwocie . . . . . . . . 150.000 Mk

Stopa procentowa od tego dochodu = 0·6%.

Zatem przy wypłacie powyższego uposażenia potrąca się podatek dochodowy w kwocie . . . . . . 900 „

O ile w tym samym miesiącu uposażenie tego funkcjonarjusza zostało podwyższone np. o 30.000 Mk., wówczas celem ostatecznego ustalenia podatku za ten miesiąc bierze się kwotę zmienionego uposażenia czyli 150.000 + 30.000 = 180.000 „

Stopa procentowa od tego dochobu wynosi 1%.

Zatem tytułem podatku przypada 1.800 Mk.

Ponieważ w tym miesiącu już potrącono tytułem podatku kwotę . . . . . . . . . . 900 „
pozostaje przeto do potrącenia tylko . . . . . 900 Mk

2. Wypłaca się nauczycielowi uposażenie za lipiec br. w kwocie . . . . . . . . . . . . . 240.000 Mk

Stopa procentowa od tego dochodu wynosi 1·7%.

Potrąca się zatem podatek . . . . . . . . 4.080 „

O ile wypłaca się temu nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za ten sam miesiąc np. w kwocie 120.000 „

podstawą do obliczenia podatnika za lipiec br. będzie 240.000 + 120.000 = . . . . . . . . . . 360.000 „

Stopa procentowa wynosi 4·6% a podatek za ten miesiąc . . . . . . . . . . . . . 16.560 „

Ponieważ potrącono już tytułem podatku . . . 4.080 „
pozostanie do potrącenia . . . . . . . . . . 12.480 Mk

W wypadkach zmniejszania się dochodu należy analogicznie postępować.

3. Wypłaca się funkcjonarjuszowi uposażenie miesięczne za dany miesiąc w kwocie . . . . . . . . 250.000 Mk
i jednorazowe wynagrodzenie . . . . . . . 100.000 „

Razem . 350.000 Mk

Ustalenie stopy procentowej:

Wysokość perjodycznego wynagrodzenia w stosunku rocznym (250.000 × 12) wynosi . . . . . . . . 3,000.000 Mk

Jednorazowe wynagrodzenie . . . . . 100.000 „

Razem . 3,100.000 Mk

Stopa procentowa od powyższej kwoty 3,100.000 wynosi 2·5%.

Przy wypłacie zatem 350.000 Mk potrąca się tytułem podatku . . . . . . . . . . . . 8.750 „

4 Wypłaca się funkcjonarjuszowi miesięczne uposażenie w kwocie . . . . . . . . . . . 30.000 Mk
tudzież miesięczne świadczenie w naturze, którego wartość pieniężna, obliczona podług cen w dniu 1 stycznia roku podatkowego wynosi . . . . . . . . . . 25.000 „

Razem . 55.000 Mk

Stopa procentowa wynosi 0·3%.

Potrąca się zatem podatek w kwocie . . . 165 Mk

O ile funkcjonarjusz pobiera uposażenie względnie wynagrodzenie tygodniowo lub kwartalnie należy celem ustalenia stopy procentowej podatku najpierw ustalić jego uposażenie względnie wynagrodzenie w stosunku miesięcznym lub rocznym.

# Wiadomości osobiste.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianowało:

ks. Franciszka Skarbowskiego, dyrektorem seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie; Klaudjusza Solarskiego, nauczyciela seminarjum nauczycielskiego w Tarnopolu, dyrektorem seminarjum nauczycielskiego w Zduńskiej Woli (Kuratorjum O. S. w Łodzi); Tadeusza Rodkiewicza, nauczycielem b. krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie; Jana Zbiegienia, profesora gimnazjum w Brzozowie, nauczycielem Państwowych Kursów nauczycielskich we Lwowie; Helenę Grabikowską, nauczycielką seminarjum nauczycielskiego żenskiego bez oznaczenia miejsca służbowego; Franciszkę Arnoldową zatwierdziło na stanowisko kierowniczki szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniosło:

Adama Cehaka, dyrektora progimnazjum w Gniewie, na posadę nauczyciela gimnazjum XI we Lwowie; ks. Walentego Nabielca, katechetę gimnazjum żeńskiego we Lwowie, do gimnazjum I im. Mikołaja Kopernika we Lwowie; Alfreda Wątorskiego, profesora gimnazjum w Czortkowie, do gimnazjum w Trembowli; Joannę Janowską, dyrektorkę szkoły zawodowej żeńskiej w Łodzi, na stanowisko nauczycielki szkoły zawodowej żeńskiej w Krakowie; Janinę Grodzką, nauczycielkę szkoły powszechnej w Koźminie, na posadę nauczycielki szkoły powszechnej w Czortkowie.

Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z 2 października 1922 Nr. 22503/I nadało Adamowi Borzemskiemu, emerytowanemu kierownikowi szkoły powszechnej w Iławczu, w uznaniu jego długoletniej sumiennej pracy nauczycielskiej tytuł dyrektora.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ustanowiło na zasadzie § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami (kami) w państwowych seminarjach nauczycielskich:

we Lwowie: Juljusza Chudzikowskiego, Zenona Aleksandrowicza, Włodzimierza Kuźmowicza (oddziały ruskie), Kazimierza Szydłowskiego (szkoła ćwiczeń), Marję Reuttównę (szkoła ćwiczeń), Sabinę Sydorowicz, ks. Euzebjusza Baczyńskiego (seminarjalne kursa z ruskim językiem wykładowym), Stanisława Siwego w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnopolu; Jana Wargockiego nauczycielem robót ręcznych seminarjum nauczycielskiego męskiego w Czortkowie; Władysława Ulewicza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Rzeszowie; Kaspra Zazulę w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze; Marję Zającównę w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Jaworowie, Włodzimierę Kolankowską w szkole ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego dla oddziałów

ruskich w Przemyślu; Eugenjusza Kotowicza w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianowało kierownikami (czkami) szkół powszechnych:

7-klasowych: Michała Lisowskiego w Kamionce str., Natalję Kowalską w Haliczu;

6-klasowych: Emiljana Paryllego w Bolechowie, Michała Ziomka w Haliczu;

4-klasowych: Dymitra Horbaczewskiego w Korszowie, Zygmunta Śliwińskiego w Stojanowie, Piotra Radwannego w Rożniatowie, Stefana Kaczałę w Perehińsku, Grzegorza Majewskiego w Czyszkach, Stefana Leszczyńskiego w Potoku (pow. Krosno);

2-klasowych: Stefana Skotnickiego w Borku starym, Adolfa Bukowego w Słobódce, Aleksandra Kułynycza w Boryniczach, Michała Liwczaka w Brześcianach, Stanisława Fróga w Stalach, Michała Zajchowskiego w Łężanach, tudzież Arona Reitmana nauczycielem religji mojżeszowej 6-klasowej szkoły powszechnej w Haliczu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło nauczycieli (lki) szkół powszechnych:

Piotra Nałukowego z Kałaharówki do Kurowiec; Jadwigę Żdżańską z Monasterzysk do Kaliniec; Anielę Marynowiczównę z Lipicy Górnej do Budyłowa; Aleksandra Skomorowskiego z Polanicy do Bezbrudów; Michała Wowkonowicza z Wojniłowa do Wolanki; S. Marję Hoeflichównę z Krystynowa ad Wodna do Żółkwi; Tomasza Dzieniewicza z Drohobycza do Przeworska; Franciszkę Marczakównę z Sidziny do Antoniówki; Marję Tworowską z Wołkowiec do Kopyczyniec; Albina Niementowskiego z Krupska do Uherska (pow. Stryj); Marję Krzyżanowską z Drohobycza do Złoczowa; Helenę Krämerową z Chrusnia starego do Presowiec (Zborów); Marję Piotrowską z Przewłoki do Nadwórny; Helenę Nalezińską z Sikorzyc do Chmielnika (Rzeszów); Stefanję Decównę z Wulki łamanej do Wierzawic (pow. Łańcut); Marję Dubajównę z Grodziska górnego do Wysokiej (pow. Łańcut); Aleksego Stećkowa z Mikłaszowa do Remenowa (pow. Lwów) Marję Łopatyńską z Byszek do Suszczyna (pow. Tarnopol); Zofję Preisnerównę z Haczowa do Polanki (powiat Krosno); Bronisławę Frógową z Laskówki do Stal (powiat Tarnobrzeg); Józefa Marcińca z Korniaktowa do Żołyni wsi (powiat Łańcut); Józefę Klimondowską z Brzozdowiec do Bóbrki; Stefana Luśniaka z Świętoniowej do Przeworska; Zdzisława Ligasa, nauczyciela seminarjum nauczycielskiego bez oznaczonego miejsca służbowego w Przemyślu, do seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie; Marjana Wyszatyckiego z Rączyny do Markowej.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło w stan spoczynku nauczycieli i nauczycielki szkół powszechnych:

Stanisławę Adamską w Jarosławiu; ks. Manesa Bienika w Czortkowie;

Marję Chromowską w Lachowcach; Antoninę Curkowską w Pacykowie; Aleksandra Czyżowskiego w Krzywotułach; Michała Diducha w Szeszorach; Wilhelminę Gozdowską w Zaszkowie; Herminę Grodekównę w Strzałkowicach; Michała Haaka w Rudnie; Albinę Koczorowską w Mikołajowie; Marję Kołarzek w Hoszanach; Helenę Komonicką w Korniczu; Jarosławę Kondratową w Pniowie; Stefana Kozija w Baranich-Peretokach; Eugenjusza Kubrychta w Stryju; Filomenę Majewską w Skopaniu; Rachelę Muggerównę w Nadwórnie; Andrzeja Leśniowskiego w Jamnicy; Eugenję Lewicką w Bogrówce; Andrzeja Marenina w Jaworowie; Teodora Pawliszaka w Kołomyji; Zofję Pöckową we Lwowie; Konstancję Pollównę w Starej Soli; Marję Sidorowicz w Kołomyji; Józefa Skibę w Czortkowie; Józefa Smolika w Jeżowem; Grzegorza Wasylkowa w Olchowcu; Reginę Weschlerowa w Łopuszance; Antoniego Żurakowskiego w Czernichowcach.

Zmarli:

Anna Borysówna, nauczycielka w Tuczapach, zmarła 2 października 1922 w 33. roku życia a w 5. roku służby;

Antonina Chodorowska, nauczycielka w Kalinówce, zmarła 30 sierpnia 1922 w 33. roku życia a w 14. roku służby;

Honorata Głazowska, nauczycielka w Konotopach, zmarła 12 września 1922 w 22. roku życia a w 2. roku służby;

Julja Grabowska, dyrektorka 7-klasowej szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Jarosławiu, zmarła dnia 10 września 1922 w 63. roku życia a w 33. roku służby;

Michał Koczorowski, nauczyciel kierujący w Mikołajowie, zmarł 13 grudnia 1921 w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Emilja Kosińska zmarła dnia 6 września 1922 w 27. roku życia a w 7. roku służby;

Marja Kuźmowa, nauczycielka w Kołomyi, zmarła 23 września 1922 w 38. roku życia a w 15. roku służby;

Włodzimiera Olszańska, nauczycielka w Hucie starej, zmarła w 38. roku życia a w 17. roku służby;

Helena Ostaszewska zmarła 23 września 1922 w 43. roku służby nauczycielskiej;

Stefan Szorobura, nauczyciel kierujący w Boryniczach, zmarł dnia 4 grudnia 1921 w 65. roku życia a w 37. roku służby;

Marja Wasylkiewiczowa, nauczycielka w Suchej woli, zmarła 19 sierpnia 1922

Augustyna Żarychtowa, nauczycielka w Małkowicach, zmarła w sierpniu 1922 w 35. roku życia a w 11. roku służby.

---

## Organizacja szkół.

Ministerstwo W. R. i O. P. nadało prawo publiczności:

reskryptem z 21 września 1922 r. Nr. 12915 D. II. klasom I—V pierwszego

prywatnego gimnazjum żeńskiego w Drohobyczu, tudzież oddziałom klasycznym klas VI—VIII, oraz oddziałom realnym klas VI i VII tegoż zakładu za rok szkolny 1921/22, oraz prawo odbywania egzaminu dojrzałości z prawem wydawania świadectw równoważnych ze świadectwami szkół państwowych, z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic zakładu, uczęszczających na codzienną naukę;

reskryptem z 25 września 1922 Nr. 13258/D. II. klasom I—VI prywatnego (drugiego) gimnazjum żeńskiego w Drohobyczu za rok 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do zwyczajnych uczenic zakładu, uczęszczających na całodzienną regularną naukę;

reskryptem z 4 października 1922 L. 22624/I prywatnej szkole powszechnej SS. Miłosierdzia w Rozdole na rok 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic zakładu.

---

## Książki szkolne i do bibljotek.

Kuratorjum O. S. L. zaliczyło w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich z językiem wykładowym ruskim następujące podręczniki:

1. Літурґіка гр. кат. церкви. Учебник для молодіжи середних шкіл о. проф. Леоніда Лужпиньского. Львів 1922. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства. Cena egzemplarza broszurowanego 2500 Mk.

2. Володимир Калинович: Підручник німецкої мови для українських середних шкіл. Перша частина Львів 1922. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства. Cena egzemplarza broszurowanego 2200 Mk.

3. Вінкентій Закшевський. Всесьвітна історія для висших кляс середних шкіл. Том III. Новітна історія. З IV видання з дозволу автора переложив і доповнив Олександер Барвінський. У Львові 1923. Накладом книгарні Арнольда Бардаха. Cena egzemplarza broszurowanego 1200 Mk.

4. Учебник ґеометрії для середних шкіл. Висший степень (VI, VII і VIII кляси). Написав Михайло Грицак у Львові 1922. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства Cena egzemplarza broszurowanego 2000 Mk.

5. Івана Верхратського Ботаніка на низші кляси середних шкіл. По другому виданню основно опрацював і впорядковав Іван Сметанський, Львів 1922. Накладом книгарні А. Бардаха. Cena egzemplarza broszurowanego 900 Mk.

6. Антін Крушельницький: Українська Читанка для першої кляси середних шкіл. Четверте змінене виданє зладив др. Іван Копач, у Львові 1922. Накладом Наукового Товариства імени Шевченка. Cena egzemplarza 500 Mk.

7. Juryj Rudnyćkyj: Deutsches Lesebuch VII Klasse. Lemberg 1922. Verlag des Ukrainischen pädagogischen Vereines. Cena egzemplarza 1200 Mk.

8. Др. Степан Балей. Нарис психолоґії, Львів 1922. Накладом Видавничої спілки „Нові Шляхи". Cena egzemplarza 500 Mk.

Kuratorjum O. S. L. zatwierdziło podwyższenie cen następujących podręczników szkolnych, wydanych nakładem Ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie:

| | |
|---|---|
| 1. Corneli Nepotis liber, трете видання Людвика Сальо з 1914 року | 700 Мк. |
| 2. Латинська граматика для I і II кл. ґімн., пяте видання Р. Цеглинського з 1919 року | 600 „ |
| 3. Латинські вправи для IV кл. ґімн. Прухиіцкого й Огоновского з 1912 року | 1500 „ |
| 4. Вибір творів М. Т. Ціцерона для шк. ґімн. др. О. Макарушки з 1913 р. | 2000 „ |
| 5. Німецькі вправи для IV кл. шкіл серед. зі словарцем А. Алиськевича з 1919 р. | 2400 „ |
| 6. Основи хемії для висших кляс ґімн. др. В. Гіркяка з 1914 р. | 400 „ |
| 7. Учебник ґеометрії для середних шкіл IV і V кл. М. Грицака з 1914 р. | 2200 „ |
| 8. Німецькі вправи для I кл. шкіл серед. А. Алиськевича з 1914 р. | 1200 „ |
| 9. Учебник аритметики для серед. шкіл IV і V кл. М. Грицака з 1913 р. | 2400 „ |
| 10. Німецькі вправи для II кл. шкіл серед. А. Алиськевича з 1914 р. | 1300 „ |
| 11. Німецька препарація для IV кл з 1914 р. | 800 „ |
| 12. Грецька граматика, трете видання з 1917 р. Фідерера — Цеглинського | 1800 „ |
| 13. Латиньскі вправи для I кл. ґімн., трете видання дра І. Демянчука з 1919 р. | 500 „ |
| 14. Латиньскі вправи II кл., друге видання П. Мостовича з 1919 р. | 1100 „ |
| 15. Латинські вправи для III кл. ґімн. І. Огоновського з 1920 р. | 900 „ |
| 16. Середний катехизм для I і II кл. ґімн. з 1919 р. | 1100 „ |
| 17. Оповідання всесвітної історії ч. I, Семковича—Білецького з 1919 р. | 1300 „ |
| 18. Ґеометрія для I кл. І. Сітницького з 1920 р. | 300 „ |
| 19. Учебник фізики для III кл., трете видання П. Огоновського з 1920 р. | 1400 „ |
| 20. Цезар, др. О. Макарушки трете видання з 1920 р. зі словарем | 1400 „ |
| 21. Учебник аритметики для VI—VIII кл. М. Грицака з 1920 р. | 1500 „ |
| 22. Ґеоґрафія для I кл ґімн., друге видання Ю. Левицького з 1920 р. | 700 „ |
| 23. Учебник аритметики для I—III кл. ґімн. з 1920 р. М. Грицака | 2200 „ |
| 24. Латиньска граматика Самолевич-Огоновський ч. II, IV видання з 1921 р. | 1400 „ |

Kuratorjum O. S. L. poleca zaprenumerować do bibliotek szkolnych miesięcznik poświęcony naukom przyrodniczym oraz rozwojowi przemysłu i rolnictwa, wydawany przez Polskie Tow. Przyrodników im. M. Kopernika p. t. „Przyroda i technika". Lwów—Warszawa. Nakładem Książnicy Polskiej Tow. Naucz. Szkół Wyższych.

Kuratorjum O. S. L. zaleca używanie liczydła skonstruowanego przez Olgę Dubównę, nauczycielkę w Buczaczu, jako środka naukowego w szkołach powszechnych.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zatwierdziło cenę podręcznika „Buchalterja pojedyncza w drobnem przedsiębiorstwie przemysłowem do użytku szkół przemysłowych uzupełniających" wydanego przez Antoniego Pawłowskiego na 250 Mk.

---

## Konkursy.

L. 13781/W. II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela nauk przyrodniczych w gimnazjum państwowem I im. Mikołaja Kopernika we Lwowie.

Posada ta będzie obsadzona z prawomocnością od dnia 1 lutego 1923.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację na nauczyciela nauk przyrodniczych dla szkół średnich z językiem wykładowym polskim.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który będzie oznaczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 24 września 1922.

---

L. 13782/W. II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego gimnazjum VI im. Stanisława Staszica we Lwowie. Posada ta będzie obsadzona z prawomocnością od dnia 1 lutego 1923.

Gimnazjum powyższe jest typu staroklasycznego z obowiązującą nauką greki od klasy 3 a łaciny od 1 i nie posiada ani klas równorzędnych ani mieszkania służbowego dla dyrektora.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację nauczycielską do szkół średnich.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który będzie oznaczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 25 września 1922.

---

L. 6723/I. S. Kuratorjum Okręgu Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę sługi szkolnego (tercjana) w państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Samborze.

Do czynności sługi szkolnego (tercjana) należy obsługa sal szkolnych, gabinetów, kancelarji i t. d. utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz budynku szkolnego i wogóle wszystkie czynności zwykłego dozorcy domu jak rąbanie drzewa, noszenie materjału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie i usuwanie śniegu i t. p.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają się wykazać: 1. znajomością języka polskiego w mowie i piśmie; 2. uzdolnieniem fizycznem do pełnienia obowiązków sługi szkolnego, wystawionem przez lekarza urzędowego; 3. nieprzekroczonym 40 rokiem życia; 4. świadectwem moralności i prawomyślności politycznej, wystawionem przez właściwą władzę; 5. świadectwami względnie referencjami instytucyj lub władz.

Podania, zaopatrzone w powyższe dokumenty, należy wnosić do końca grudnia 1922 do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, za pośrednictwem odnośnej Dyrekcji.

Pierwszeństwo przy nadawaniu tych posad przysługuje w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1921 Nr. O. P. 6684/I O. K. Nr. 452 i z dnia 28 lutego 1921 Nr. Pr. 1461/33 przy równych kwalifikacjach przedewszystkiem inwalidom i b. wojskowym służącym w formacjach wojsk polskich i biorącym udział w walkach o niepodległość i zjednoczenie Polski, dalej b. podoficerom zawodowym i b. majstrom zawodowym, posiadającym t. zw. certyfikat, uprawniający do starania się o rządową posadę w cywilnej służbie.

We Lwowie dnia 13 października 1922.

---

L. 10918/II. Kuratorjum O. S. L. ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela gimnastyki w gimnazjum państwowem w Sokalu.

Posada ta nadaną zostanie od dnia 1 lutego 1923.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać pełną kwalifikację na nauczyciela gimnastyki dla szkół średnich.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić w drodze służbowej do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w terminie, który zostanie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

We Lwowie dnia 14 października 1922.

---

L. 4695/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na objęcie w Szkole rolniczej w Czernichowie stanowiska nauczyciela etatowego hodowli zwierząt domowych, mleczarstwa, anatomji i fizjologji zwierząt.

O posadę tę ubiegać się może nauczyciel, posiadający ukończone studja wyższe.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z życiorysem, uwierzytelnionemi odpisami świadectw o studjach i praktyce zawodowej oraz adresami osób, które mogą udzielić referencyj, należy wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie do 20 listopada b. r.

We Lwowie dnia 1 listopada 1922.

---

## Konkursy na posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

W powiecie Łańcut:

Posady nauczycieli kierujących 2-klasowej szkoły powszechnej w Dębnie i 4-klasowej szkoły w Krzemienicy. Pierwszeństwo w otrzymaniu posady w Krzemienicy będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

W powiecie Jarosław:

Posada dyrektorki szkoły 7-klasowej żeńskiej im. królowej Jadwigi w Jarosławiu z językiem wykładowym polskim. Wymagany egzamin wydziałowy z grupy I lub II. W szkole jest mieszkanie służbowe. Prawo prezenty przysłuża Radzie gminnej miasta Jarosławia.

W powiecie Stryj:

Posada nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Czackiego w Stryju. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatowi z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy wraz z uzdolnieniem do udzielania nauki śpiewu i gimnastyki względnie robót ręcznych.

W powiecie Kamionka strumiłowa:

Posada nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły powszechnej z polskim językiem wykładowym w Busku (po raz drugi). O wymienioną posadę mogą kompetować kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy. W szkole jest mieszkanie służbowe.

W powiecie Nadwórna:

Posady nauczycieli 2-klasowych szkół powszechnych z językiem wykładowym ruskim w Hawryłówce, gdzie jest mieszkanie służbowe i w Mikuliczynie, w której mieszkania niema. Posada nauczyciela 1-klasowej szkoły z językiem wykładowym ruskim w Zielonej. W szkole tej jest mieszkanie służbowe.

Termin wnoszenia podań o posady objęte powyższemi konkursami wyznacza się do końca stycznia 1923.

---

Rada szkolna powiatowa w Łańcucie wycofała konkurs na posady nauczycieli (lek) 2-klasowej szkoły w Strażowie i Brzozie Stadnickiej ogłoszony w Nr. 10 Dziennika Urzędowego.

### Uwolnienie od opłat stemplowych podań i świadectw.

L. 6062/I. S. W myśl rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Skarbu z dnia 8 maja 1922 Dz. U. R. P. Nr. 38 w sprawie opłat stemplowych od podań i od świadectw urzędowych, oraz przepisów dołączonych do tego rozporządzenia § 21 ust. 4 ad. II traktujący o opłatach od świadectw urzędowych i uwolnieniach od opłaty stemplowej obowiązujących w myśl ust. V na całym obszarze Polski, świadectwa szkolne nie podlegają tej opłacie.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 14 października 1922.

### Emerytura niestałych funkcjonarjuszów.

L. 34410/I. Ministerstwo W. R. i O. P. reskryptem z dnia 15 września 1922 Nr. 14611/I oznajmiło, że w sprawie uposażenia emerytalnego niestałych funkcjonarjuszów państwowych daje odpowiedź okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 grudnia 1921 L. 5951/Adm. Em. Punkt 2 tego okólnika wyjaśnia, że przepisy art. 4 ust. 1 ust. emeryt. nie mogą mieć zastosowania do praktykantów, za jakich należy uważać nauczycieli nie mianowanych na stałe funkcjonarjuszami państwowymi.

Również nie może im być przyznana jednorazowa odprawa ponieważ art. 5 ustawy emerytalnej odnosi się także tylko do stałych funkcjonarjuszów państwowych, którym brakuje lat służby lub innych warunków w art. 3 i 4 określonych do uzyskania prawa do emerytury.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 7 października 1922.

### Zwinięcie kas skarbowych.

Izba skarbowa we Lwowie pismem z 21 września 1922 oznajmiła, że z 30 września b. r. zwinięto Kasę skarbową z Sądowej Wiszni i przydzielono agendy tej Kasy Kasie skarbowej w Mościskach.

Izba skarbowa we Lwowie pismem z 4 października 1922 L. 118607 zawiadomiła, że Ministerstwo Skarbu wstrzymało zwinięcie Kasy skarbowej w Cieszanowie.

## Dodatek za świadectwo kursu wychowania fizycznego.

L. 7042/I. S. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 2 października 1922 Nr. 21873/I oznajmiło, że świadectwa ukończonego rocznego kursu wychowania fizycznego nie należy uważać za równorzędne z patentem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych, wobec czego nie można przyznawać posiadającym takie świadectwa dodatku w myśl art. 14 ust. z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 434.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie, dnia 22 września 1922.

---

## Wykaz składek.

W dalszym ciągu złożono następujące datki:

a) Na dzieci Sybiraków i repatrjantów: gimnazjum XI im. J. i A. Śniadeckich we Lwowie 60.000 Mk, szkoły powszechne w powiecie sokalskim 9840 Mk, Zarząd szkoły w Zagórzu (Sanok) 2400 Mk, szkoły w powiecie żołkiewskim 24156 Mk, jaworowskim 2145 Mk, szkoła powszechna męska im. Sobieskiego 2400 Mk, szkoły powszechne w powiecie łańcuckim 9600 Mk;

b) Na pomnik wdzięczności dla Ameryki: szkoły powszechne w powiecie jarosławskim 1200 Mk, jaworowskim 2254 Mk, gimnazjum w Jaworowie 4701 Mk;

c) Na ofiary głodu w Rosji: szkoły powszechne w powiecie jaworowskim 1275 Mk.

---

## Unieważnione legitymacje kolejowe.

Rada szkolna powiatowa we Lwowie unieważnia legitymację kolejową Zofji Wnękiewiczówny, nauczycielki w Dmytrzu, Nr. 8726/22 i Stefanji Stefanowiczówny, nauczycielki w Zubrzy, Nr. 218/20.

Rada szkolna powiatowa w Radziechowie unieważnia legitymację kolejową Władysława Skomry, nauczyciela, wydaną przez Kuratorjum w Warszawie jako nauczycielowi w okręgu lubelskim.

---

## Album Kawalerów orderu „Virtuti Militari".

Związek Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej „Reklama Powszechna“ sp. z ogr. odp. Warszawa, Hoża 56 m. 10., pragnąc uwiecznić dla potomności podobizny i czyny bohaterów o Wolność i Niepodległość Polski, przystąpił do wydawnictwa Albumu Kawalerów orderu „Virtuti Militari“. Prosimy wszystkich odznaczonych powyższym orderem o nadesłanie nam: 1. fotografji, format minim. pocztówkowy; 2. ważniejszych dat bjograficznych, dat nadania i numeru krzyża.

Uwaga: Powyższe album wydane będzie w ograniczonej i numerowanej ilości. Osoby pragnące nabyć album, winny natychmiast je zamówić i wpłacić równocześnie kwotę 20.000 Marek pol. na rachunek: Reklama Powszechna, konto pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 4865.

Późniejsze zamówienia przyjmowane nie będą.

---

## Ogłoszenia.

Egzamina kwalifikacyjne dla nauczycieli szkół powszechnych rozpoczną się przed Komisjami egzaminacyjnemi: w Tarnopolu dnia 9 listopada dla egzaminu pisemnego a 16 dla ustnego; we Lwowie dnia 27 listopada częścią pisemną popołudniu; termin wnoszenia podań upływa z dniem 16 listopada b. r.

---

Kuratorjum O. S. L. nadało stypendja państwowe dla wybitnych uczniów szkół średnich: 1. Marjanowi Puchalikowi, uczniowi kl. VIII. gimnazjum VI. we Lwowie; 2. Adamowi Kozakiewiczowi, uczniowi kl. V. gimnazjum I. we Lwowie; 3. Włodzimierzowi Koteckiemu, uczniowi kl. VII. gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Tarnopolu; 4. Marji Skulskiej, uczenicy kl. VII. gimnazjum prywatnego żeńskiego w Tarnopolu i 5. Marji Gilewiczównie, uczenicy kl. V gimnazjum prywatnego żeńskiego SS. Nazaretanek w Stryju.

---

**Celem pokrycia narosłych kosztów druku Dziennika Urzędowego dla Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego poleca się, aby te Rady szkolne powiatowe, które dotychczas jeszcze nie uiściły całej należytości prenumeracyjnej, nadesłały tę należytość bezzwłocznie Wydawnictwu książek szkolnych przy ul. Kurkowej L. 21.**

**Przy tej sposobności przypomina się tym Radom szkolnym powiatowym tutejszy okólnik z dnia 3 marca b. r. L. 412/pr.**

---

**Nadesłane nowości wydawnicze nakładu księgarni M. Arcta w Warszawie.**

MARJA ARCT - GOLCZEWSKA. Podręcznik do nauki botaniki. Część pierwsza. Wydanie szóste.

TADEUSZ RADLIŃSKI. Geografja Rzeczypospolitej Polskiej. Wydanie piąte.

JAN WOJNICZ-SIANOŻĘCKI. Algebra. Część I.

Zajmujące czytanki: Legjony i wojska polskie w wojnach napoleońskich. Włościanie za Kościuszki.

BRODOWSKI F. Dom cedrowy. Książka myśli, przypomnień i opowieści.

KASPROWICZ. Nasz świat. Pierwsza książka do czytania. Wydanie szóste.

---

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.
Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.